

UOHSX006D2FQ

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0093/2014/VZ-19081/2014/551/GSa/OPa

Brno: 15.září 2015

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 4. 2. 2014 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – Město Holešov, IČO 002 87 172, se sídlem Masarykova 628, 769 17 Holešov, ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném v okamžiku zahájení zadávacího řízení, zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „Technologické centrum, elektronická spisová služba a vnitřní integrace úřadu ORP Holešov“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 24. 4. 2012 pod evidenčním číslem zakázky 214853, na kterou byla dne 2. 4. 2012 uzavřena smlouva se společností VERA, spol. s r.o., IČO 625 87 978, se sídlem Lužná 2, Praha 6 – Vokovice,

rozhodl takto:

I.

Správní řízení v části vedené ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném v okamžiku zahájení zadávacího řízení, zadavatelem – Město Holešov, IČO 002 87 172, se sídlem Masarykova 628, 769 17 Holešov – tím, že při zadávání veřejné zakázky „Technologické centrum, elektronická spisová služba a vnitřní integrace úřadu ORP Holešov“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 24. 4. 2012 pod evidenčním číslem zakázky 214853, nedodržel postup stanovený v § 40 odst. 6

citovaného zákona, když neprodloužil lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv provedl úpravy v uveřejněném vyhlášení, a zadavatel dne 2. 4. 2012 uzavřel s vybraným uchazečem VERA, spol. s r.o., IČO 625 87 978, se sídlem Lužná 2, Praha 6 – Vokovice, smlouvu na veřejnou zakázku, **se** podle § 117a písm. d) citovaného zákona **zastavuje**, neboť ve správním řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení sankce podle § 120 citovaného zákona.

II.

Zadavatel – Město Holešov, IČO 002 87 172, se sídlem Masarykova 628, 769 17 Holešov – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném v okamžiku zahájení zadávacího řízení, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Technologické centrum, elektronická spisová služba a vnitřní integrace úřadu ORP Holešov“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 24. 4. 2012 pod evidenčním číslem zakázky 214853, nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 citovaného zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 citovaného zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky „Technologické centrum, elektronická spisová služba a vnitřní integrace úřadu ORP Holešov“ na části, konkrétně na část označenou v příloze č. 2 zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky jako „Technologické centrum“, dále na část označenou v příloze č. 3 zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky jako „Elektronická spisová služba“ a na část označenou v příloze č. 4 zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky jako „Vnitřní integrace úřadu“, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel dne 2. 4. 2012 uzavřel s vybraným uchazečem VERA, spol. s r.o., IČO 625 87 978, se sídlem Lužná 2, Praha 6 – Vokovice, smlouvu na veřejnou zakázku.

III.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku II. se zadavateli – Město Holešov, IČO 002 87 172, se sídlem Masarykova 628, 769 17 Holešov – podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném v okamžiku zahájení zadávacího řízení, ukládá

pokuta ve výši 50 000 Kč (padesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, příslušný k dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh a k projednání správních deliktů podle tohoto zákona, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel podnět týkající se postupu zadavatele – Město Holešov, IČO 002 87 172, se sídlem Masarykova 628, 769 17 Holešov (dále jen „zadavatel“) – při zadávání veřejné zakázky „Technologické centrum, elektronická spisová služba a vnitřní integrace úřadu ORP Holešov“

ve zjednodušeném podlimitním řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 24. 4. 2012 pod evidenčním číslem zakázky 214853 (dále jen „veřejná zakázka“).

2. V podnětu byl napadán postup zadavatele spočívající v nerozdělení veřejné zakázky na části ve smyslu § 98 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném v okamžiku zahájení zadávacího řízení (dále jen „zákon“), čímž se dle pisatele podnětu zadavatel dopustil skryté diskriminace a přímo ovlivnil výběr nejhodnější nabídky. Dále zadavatel dle názoru pisatele podnětu porušil § 40 odst. 6 zákona tím, že provedl změnu v kvalifikačních požadavcích, aniž by přiměřeně prodloužil lhůtu pro podání nabídek.
3. Na základě skutečností uvedených v podnětu si Úřad vyžádal od zadavatele dokumentaci o předmětné veřejné zakázce a vyjádření zadavatele k obsahu podnětu, přičemž z obdržené dokumentace zjistil následující skutečnosti.
4. Zadavatel se nechal ve smyslu § 151 zákona zastoupit při výkonu práv a povinností podle zákona souvisejících s předmětným zadávacím řízením jinou osobou – společností AJL, s.r.o., IČO 269 33 179, se sídlem Třebíčská 1678/60, 594 01 Velké Meziříčí.
5. Zadávací řízení bylo zahájeno dne 14. 2. 2012 odesláním výzvy k podání nabídky a k prokázání kvalifikace (dále jen „Výzva“).
6. Podle bodu 2.8. Výzvy činila předpokládaná hodnota veřejné zakázky maximálně 3 957 000 Kč bez DPH.
7. V bodu 2.4. Výzvy a bodu 2.2. zadávací dokumentace zadavatel předmět veřejné zakázky vymezil jako *„řízení technologického centra (TC) obce s rozšířenou působností Holešov, včetně vytvoření podmínek pro zajištění povinných služeb – část A; pořízení elektronické spisové služby obcím ve správním obvodu ORP Holešov – část B; vnitřní integrace Městského úřadu ORP Holešov – část C“*.
8. V bodu 2.5. Výzvy zadavatel současně uvedl, že veřejná zakázka není rozdělena na části ve smyslu § 98 zákona.
9. Z bodu 3. zadávací dokumentace dále vyplývá, že podrobná specifikace předmětu plnění veřejné zakázky, včetně technických podmínek, je uvedena v přílohách č. 2, 3 a 4 zadávací dokumentace.
10. V příloze č. 2 zadávací dokumentace „Specifikace předmětu plnění veřejné zakázky – část A „Technologické centrum““ (dále jen „Příloha č. 2“), v bodu 2. „Realizační fáze“ specifikoval zadavatel plnění takto:

„Realizační fáze obsahuje:

1. *Stavební úpravy a úpravy elektroinstalace*
2. *Pořízení HW*
3. *Pořízení SW*
4. *Instalace, konfigurace a testování*
5. *Školení administrátorů*
6. *Příprava rutinního provozu, migrace dat, testování*
7. *Spuštění rutinního provozu“*.

11. V bodu 3.1. Přílohy č. 2 „Seznam dodávek“ uvedl zadavatel základní přehledový výčet poptávaného plnění rozděleného do tří sekcí – Technologické centrum, Virtuální infrastruktura, Software, a to následujícím způsobem:

„Technologické centrum:

- *Stavební úpravy technologické místnosti TC, elektroinstalace*
- *Rozvaděč*
- *Rozvodnice napájení pro rozvaděče – PDU (Power Distribution Unit)*
- *Klimatizační jednotky*
- *Napojení na EZS*
- *Přístupový systém*
- *KVM + konsole*
- *Monitorovací systém pro rozvaděče – RMS (Rack Monitoring System)*

Virtuální infrastruktura:

- *Servery virtualizační*
- *Server management*
- *Diskové úložiště*
- *Automatický páskový zavaděč*
- *SAN infrastruktura*
- *Aktivní prvky*

Software:

- *Virtualizační software*
- *Software – OS Server Licence + CAL*
- *Software zálohovací*
- *Software antivirový“.*

12. V příloze č. 3 zadávací dokumentace „Specifikace předmětu plnění veřejné zakázky – část B ‚Elektronická spisová služba‘“ (dále jen „Příloha č. 3“), v bodu 2. „Etapy plnění této části veřejné zakázky“ zadavatel uvedl, že: *„Projekt má dvě etapy: realizační (investiční) a provozní (provoz po dobu udržitelnosti projektu). Realizační etapa obsahuje mj. realizační fázi spočívající v implementaci spisové služby včetně školení a zkušebního provozu, která je předmětem veřejné zakázky“.*
13. Současně zadavatel v bodu 3. Přílohy č. 3 „Specifikace předmětu veřejné zakázky“ uvedl, že: *„Specifikace předmětu části B veřejné zakázky je souhrnem technologických a funkčních požadavků na předmět veřejné zakázky: Pořízení a implementace ‚Hostovaná spisová služba v Technologickém centru ORP Holešov‘; pro obce které vyjádřily zájem o eSSL uvedené v kap. 6. Pořízení licence plné verze eSSL kompatibilní s informačním systémem (IS) obce a provozované na vlastní technologii, pro obce uvedené v kap. 6“.*
14. V příloze č. 4 zadávací dokumentace „Specifikace předmětu plnění veřejné zakázky – část C ‚Vnitřní integrace úřadu‘“ (dále jen „Příloha č. 4“), v bodu 2.1. „Realizační fáze“ zadavatel uvedl, že:

„Realizační fáze obsahuje:

1. *Návrh řešení, Pořízení SW nebo IS (software nebo informačních systémů)*
 2. *Úpravy SW, instalace, konfigurace, migrace, testování, školení*
 3. *Zkušební provoz*
 4. *Spuštění rutinního provozu“.*
15. Dále v bodu 3. Přílohy č. 4 „Integrace chodu úřadu“ zadavatel uvedl, že: *„Integrace chodu úřadu představuje ‚vyladění základních komponent‘ – oblastí systému řízení organizace, který je součástí systému managementu kvality. Systém řízení organizace je podporován informačními a komunikačními technologiemi (ICT), které mají přispívat k efektivnímu fungování organizace“.*
16. V bodu 3.1. Přílohy č. 4 popsal zadavatel jeden ze základních cílů projektu vnitřní integrace Městského úřadu ORP Holešov tak, že je jím přijetí opatření, jejichž realizace bude garantovat schopnost úřadu připojit se ke Government službám, přičemž tento cíl specifikoval zadavatel prostřednictvím následujících čtyř integračních bodů blíže rozvedených v bodech 3.1.1., 3.1.2., 3.1.3. a 3.1.4. Přílohy č. 4 následovně:
- bod č. 1 – *„úprava elektronické spisové služby ve vazbě na Informační systém datových schránek a na elektronizaci procesů uvnitř úřadu“,*
 - bod č. 2 – *„nastavení pravidel pro autorizaci, identifikaci a autentizaci konkrétního úředníka“,*
 - bod č. 3 – *„komunikace se základními registry“,*
 - bod č. 4 – *„komunikace s Portálem veřejné správy“.*
17. Dále v bodu 4. Přílohy č. 4 „Specifikace předmětu veřejné zakázky“ zadavatel uvádí: *„Zadavatel požaduje úpravy ICT pro zlepšení vnitřní integrace úřadu v následujících oblastech: Systém řízení organizační struktury, Systém řízení zdrojů, Systém řízení služeb, Vnější integrace systému“.*
18. Současně si zadavatel v bodu 5. Přílohy č. 4 „Kompatibilita s IS ‚Radnice VERA‘“ stanovil tuto podmínku: *„Uchazeč doloží schopnost zajistit úplnou kompatibilitu se současným IS ‚Radnice VERA‘ po celou dobu udržitelnosti projektu čestným prohlášením, že má smluvně zajištěnou: spolupráci s dodavatelem IS ‚Radnice VERA‘, nebo potřebnou dokumentaci a zpřístupnění datových struktur, nebo subdodávku potřebných komponent pro zajištění kompatibility“.*
19. V bodu 6 Přílohy č. 4 „Požadavky na zpracování nabídky“ stanovil zadavatel uchazečům mj. i povinnost předložit jakožto součást nabídky čestné prohlášení o kompatibilitě s informačním systémem zadavatele „Radnice VERA“ (dále jen „IS Radnice VERA“).
20. Dne 20. 2. 2012 vydal zadavatel dodatečné informace k zadávacím podmínkám č. 1 ve smyslu § 49 zákona, kterými upozornil potenciální uchazeče na úpravy provedené v zadávacích podmínkách veřejné zakázky a které obsahovaly text následujícího znění:
- „Ve Výzvě:*
v kap. 7.3. Ekonomické a finanční kvalifikační předpoklady
Se nahrazuje text
Dodavatel prokáže splnění výše pojistné částky na pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě, která činí minimálně 6.000.000,- Kč.

Textem:

Dodavatel prokáže splnění výše pojistné částky na pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě, která činí minimálně 5.000.000,- Kč.

v kap. 7.4.2. Seznam techniků či technických útvarů

Se ruší text v odstavci a):

1.4) interní auditor kvality 1 osoba

2.4) auditor kvality bude mít vzdělání min. SŠ a min. 5 let praxe ve funkci interního auditora kvality“.

21. Dodatečné informace k zadávacím podmínkám č. 1 byly dne 21. 2. 2012 odeslány prostřednictvím datové schránky a elektronické pošty všem zadavateli v té době známým zájemcům, načež bylo jejich znění dne 22. 2. 2012 uveřejněno na elektronické úřední desce zadavatele.
22. Z dokumentace o veřejné zakázce současně vyplývá, že zadavatel po shora uvedené úpravě zadávacích podmínek veřejné zakázky neprodloužil lhůtu pro podání nabídek, jež končila ke dni 1. 3. 2012 v 13:30 hod.
23. Z protokolu o otevírání obálek ze dne 2. 3. 2012 vyplývá, že zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel nabídku od jediného uchazeče – společnosti VERA, spol. s r.o., IČO 625 87 978, se sídlem Lužná 2, Praha 6 – Vokovice (dále jen „vybraný uchazeč“), a že nabídka vybraného uchazeče vyhověla kontrole úplnosti podle § 71 odst. 8 zákona.
24. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 9. 3. 2012 vyplývá, že nabídka vybraného uchazeče byla v souladu s § 76 odst. 1 zákona posouzena z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách s tím, že nebyla hodnotící komisí vyřazena. Hodnotící komise dále postupovala v souladu s § 79 odst. 6 zákona, a tedy neprovedla hodnocení, jelikož by hodnotila nabídku pouze jednoho uchazeče.
25. Dne 2. 4. 2012 uzavřel zadavatel s vybraným uchazečem na základě rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 12. 3. 2012 smlouvu o dílo s cenou ve výši 3 946 156 Kč bez DPH.
26. Úřad dále v rámci šetření podnětu před zahájením správního řízení z moci úřední oslovil zájemce, jež si vyzvedli zadávací dokumentaci nebo kterým byla tato poskytnuta a kteří nepodali nabídku v rámci předmětného zadávacího řízení, aby sdělili, z jakých důvodů tak učinili a zda by podali nabídku pouze na některou z částí předmětu plnění veřejné zakázky označených zadavatelem pod písm. A, B, a C (viz bod 7 odůvodnění tohoto rozhodnutí), pokud by tato eventualita byla umožněna.
27. Společnost Asseco Solutions, a.s., IČO 649 49 541, se sídlem Zelený pruh 1560/99, 140 02 Praha 4, v odpovědi ze dne 24. 10. 2013 sdělila, že po provedení analýzy zadávací dokumentace nepodala nabídku na základě nesplnění požadovaných kvalifikačních a technických parametrů dodávky, a tudíž by tak neučinila ani v případě, kdy by došlo k rozdělení předmětu veřejné zakázky na části ve smyslu § 98 zákona.
28. Společnost Proact Czech Republic, s.r.o., IČO 247 99 629, se sídlem Brtnická 1486/2, 101 38 Praha 10 – Michle, v odpovědi ze dne 30. 10. 2013 sdělila, že si zadávací dokumentaci vyzvedla, neboť měla v úmyslu po prostudování dokumentace formou subdodávky spolupracovat na nabídce vybraného uchazeče. Dále bylo v odpovědi uvedeno, že by tato

společnost po posouzení, zda by splnila a byla schopna zastřešit všechny požadavky zadavatele, zvažila podání nabídky na část plnění A „Technologické centrum“.

29. Společnost CS Data, s.r.o., IČO 619 73 629, se sídlem Výstavní 1377/44, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava (tč. v úpadku), v odpovědi ze dne 30. 10. 2013 uvedla, že se po prostudování předmětné veřejné zakázky rozhodla nabídku nepodávat z kapacitních důvodů, nicméně za předpokladu, že by byla veřejná zakázka rozdělena na části podle § 98 zákona a odpadl by důvod spočívající ve vytíženosti, podala by tato společnost nabídku pouze na část plnění A „Technologické centrum“.
30. Společnost ICZ a.s., IČO 251 45 444, se sídlem Na hřebenech II 1718/10, 140 00 Praha 4, v odpovědi ze dne 31. 10. 2013 uvedla, že k důvodům interního rozhodnutí nepodat nabídku přispělo zejména to, že způsob hodnocení technické úrovně nabízeného řešení nebyl ze strany této oslovené společnosti vyhodnocen jako transparentní, výčet požadavků na členy týmu se jevil jako značně nepřiměřený ve vztahu k rozsahu zakázky a poplatky za vyzvednutí zadávací dokumentace byl vyhodnocen jako „*nestandardní až exotický*“. Společnost dále v odpovědi uvedla, že pokud by zadavatel rozdělil předmětnou veřejnou zakázku na části ve smyslu § 98 zákona, podala by nabídku na část plnění A „Technologické centrum“ a na část plnění B „Elektronická spisová služba“.
31. Společnost GEOVAP, spol. s r.o., IČO 150 49 248, se sídlem Čechovo nábřeží čp. 1790, 530 03 Pardubice, v odpovědi ze dne 29. 10. 2013 k důvodům nepodání nabídky uvedla, že se v rámci své činnosti nezabývá realizací obdobných zakázek, jako byl předmět plnění specifikovaný v části A „Technologické centrum“, a proto nabídku na předmětnou veřejnou zakázku vypsanou na všechny tři uvedené části společně nepodala. Dále tato společnost uvedla, že v případě rozdělení předmětu veřejné zakázky na části ve smyslu § 98 zákona by podala nabídku na část B „Elektronická spisová služba“.
32. Společnost D3Soft s.r.o., IČO 259 00 595, se sídlem Ocelářská 2969, 703 00 Ostrava – Vítkovice, ve své odpovědi, jež byla Úřadu doručena dne 12. 11. 2013, uvedla, že nabídku nepodala v důsledku aktuálního nedostatku lidských zdrojů, které by se na této zakázce podílely. Společnost dále uvedla, že pokud by byla veřejná zakázka rozdělena na části, je možné, že by podala nabídku na část plnění B „Elektronická spisová služba“.
33. Společnost UNIS COMPUTERS, a.s., IČO 634 76 223, se sídlem Jundrovská 618/31, 624 00 Brno, ve své odpovědi ze dne 29. 10. 2013 uvedla, že se zadávacího řízení neúčastnila z kapacitních důvodů.
34. Na základě výše uvedených skutečností získal Úřad pochybnosti o tom, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky neporušil zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona tím, že nerozdělil předmět veřejné zakázky „Technologické centrum, elektronická spisová služba a vnitřní integrace úřadu ORP Holešov“ na části, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona, a dále získal Úřad pochybnosti o tom, zda zadavatel neporušil § 40 odst. 6 zákona tím, že neprodloužil lhůtu pro podání nabídek, ačkoliv provedl úpravy zadávacích podmínek, přičemž tento jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky. Z uvedených důvodů zahájil Úřad správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. S93/2014/VZ.

I. Řízení před správním orgánem

35. Účastníkem správního řízení podle § 116 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, je
 - zadavatel.
36. Zahájení správního řízení oznámil Úřad zadavateli dopisem ze dne 3. 2. 2014, č. j. ÚOHS-S93/2014/VZ-2399/2014/532/GSa, ve kterém účastníka řízení seznámil se zjištěnými skutečnostmi, které budou podkladem pro rozhodnutí. Současně Úřad usnesením z téhož dne, č. j. ÚOHS-S93/2014/VZ-2405/2014/532/GSa, stanovil účastníkovi řízení lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
37. Správní řízení bylo zahájeno podle § 113 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, dne 4. 2. 2014, tj. dnem, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli.
38. Usnesením ze dne 3. 6. 2014, č. j. ÚOHS-S93/2014/VZ-11748/2014/532/GSa, stanovil Úřad zadavateli lhůtu do 10. 6. 2014, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí z důvodu sdělení, že obsahem spisu jsou další skutková zjištění, jež nejsou uvedena v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 3. 2. 2014.
39. Žádostí o prodloužení lhůty ze dne 9. 6. 2014 zadavatel požádal o prodloužení této lhůty do konce měsíce června 2014. Úřad této žádosti vyhověl a usnesením ze dne 12. 6. 2014, č. j. ÚOHS-S93/2014/VZ-12471/2014/532/GSa, prodloužil lhůtu, v níž mohl zadavatel navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, do 30. 6. 2014.
40. Dne 1. 7. 2014 zadavatel nahlédl do správního spisu, jak vyplývá z protokolu o nahlížení do spisu ze dne 1. 7. 2014, č. j. ÚOHS-S93/2014/VZ-13864/2014/532/GSa.
41. Žádostí o prodloužení lhůty ze dne 25. 6. 2014 zadavatel požádal o prodloužení lhůty, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Úřad této žádosti vyhověl a usnesením ze dne 15. 7. 2014, č. j. ÚOHS-S93/2014/VZ-14792/2014/532/GSa, stanovil novou lhůtu, ve které se mohl zadavatel vyjádřit k podkladům rozhodnutí, a to do 7 pracovních dnů od doručení předmětného usnesení. Usnesení bylo zadavateli doručeno téhož dne.
42. Ke zjištěním Úřadu uvedeným v oznámení o zahájení správního řízení a k obsahu správního spisu zaslal zadavatel vyjádření ze dne 18. 7. 2014, které bylo doručeno Úřadu dne 24. 7. 2014.

II. Navržení důkazů zadavatelem ze dne 17. 2. 2014

43. Zadavatel dopisem ze dne 17. 2. 2014, jež byl Úřadu doručen 18. 2. 2014, navrhl provést důkaz výsledkem pana Ing. Jiřího Žáka, osoby zodpovědné za přípravu, realizaci a ukončení zadávacího řízení, Ing. Aleše Marouska, osoby zodpovědné za dohled nad procesem přípravy zadávacího řízení, Ing. Ivana Slezáka, projektového manažera a bývalého zaměstnance města Holešov, zástupce společnosti Vera, spol. s r.o., a Ing. Františka Fuita, tajemníka Městského úřadu Holešov. Dále zadavatel navrhl k provedení důkazu jako listinné důkazy přílohou zasláné kopie e-mailové korespondence se zástupci Centra pro regionální rozvoj České republiky (dále jen „CRR“).

III. Vyjádření zadavatele ze dne 18. 7. 2014

44. Zadavatel ve svém vyjádření předně v plném rozsahu odkázal na svá dřívější vyjádření k podnětu ze dne 19. 7. 2013 a 26. 8. 2013.
45. Ve svém vyjádření ze dne 19. 7. 2013 pak zadavatel trvá na tom, že jeho jednání spočívající v požadavku na doložení schopnosti zajistit úplnou kompatibilitu s IS Radnice VERA nebylo diskriminační. Tento svůj postup zadavatel zdůvodnil tím, že město Holešov v minulosti vynaložilo značné finanční prostředky na zavedení IS Radnice VERA a v případě, kdy by kompatibilita s tímto systémem nebyla vyžadována, došlo by dle mínění zadavatele k nevhodnému nakládání s veřejnými prostředky, a tedy k jednání zakázanému. Nadto zadavatel uvedl, že splnění této podmínky bylo požadováno po všech potenciálních uchazečích, protože v ní nelze spatřovat prvky diskriminace. Zadavatel současně zdůraznil, že zajištěním kompatibility nebylo myšleno, aby byly součástí dodávky softwarové komponenty, jejichž autorem a držitelem licenčních práv je vybraný uchazeč. Podmínkou byla pouze schopnost dodavatelů ucházejících se o veřejnou zakázku datově propojit software s IS Radnice VERA.
46. K otázce možného rozdělení veřejné zakázky na části zadavatel ve vyjádření ze dne 19. 7. 2013 uvedl, že nesouhlasí s názorem, že měla být veřejná zakázka rozdělena na tři části, jelikož dle jeho mínění předmět zakázky spolu věcně, funkčně i místně souvisí a případným dělením veřejné zakázky by byla funkčnost a kompatibilita po celou dobu udržitelnosti projektu ohrožena.
47. Ve věci neprodloužení lhůty pro podání nabídek zadavatel uvedl, že zákon o délce prodloužení lhůty nehovoří, když se pouze zmiňuje o přiměřeném prodloužení lhůty v závislosti na povaze provedené úpravy. Dle názoru zadavatele se nejednalo o podstatné změny zadávacích podmínek a zbývající lhůta byla zadavatelem vyhodnocena jako přiměřená. Současně žádný z potenciálních uchazečů o prodloužení lhůty pro podání nabídek nepožádal, a pokud by tak učinil, bylo by mu vyhověno.
48. V závěru vyjádření ze dne 19. 7. 2013 zadavatel zkonstatoval, že pokud existuje podezření na jakékoliv protiprávní jednání, tak odpovědnost za něj nese CRR, jelikož při přípravě zadávací dokumentace bylo s touto institucí spolupracováno, zadávací dokumentace byla opakovaně předložena k připomínkování, přičemž ze strany CRR nebyly zjištěny nedostatky, které jsou zadavateli vytýkány.
49. Ve vyjádření k podnětu ze dne 26. 8. 2013 a rovněž i ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 18. 7. 2014 zadavatel shora uvedené argumenty zopakoval, přičemž ve vyjádření ze dne 18. 7. 2014 doplnil, že ve věci požadavku na doložení úplné kompatibility s IS Radnice VERA a nerozdělení veřejné zakázky na části při přípravě zadávací dokumentace probíhala spolupráce s CRR, jež všechny kroky zadavatele odsouhlasilo jako jednání v souladu s platnými právními předpisy, což je také doloženo e-mailovou korespondencí, jež zadavatel Úřadu poskytl ve lhůtě pro navržení důkazů. Zadavatel dále uvedl, že veškeré kroky vztahující se k zadávací dokumentaci byly CRR odsouhlaseny a další jednání spočívající ve snížení částky na pojištění odpovědnosti, odstranění požadavku na interního auditora kvality byla navržena právě CRR.

50. Svou argumentaci týkající se neprodloužení lhůty pro podání nabídek zadavatel ve vyjádření ze dne 18. 7. 2014 rozšířil v tom smyslu, že z vyjádření Úřadem oslovených dodavatelů nevyplývá, že by důvodem pro nepodání nabídky byla úprava zadávacích podmínek veřejné zakázky, když dotázané společnosti uvedly, že nabídku nepodali z kapacitních, personálních, příp. jiných důvodů, jako např. z důvodu neschopnosti zajistit kompatibilitu s IS Radnice VERA. Dle názoru zadavatel je tedy zřejmé, že prodloužení lhůty by nemělo za následek změnu v rozhodování oslovených společností o podání nabídky.

IV. Závěry správního orgánu

51. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, případ ve všech vzájemných souvislostech, přičemž po zhodnocení všech podkladů, včetně vyjádření zadavatele, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel při zadávání výše specifikované veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena sankce uvedená ve výroku III. tohoto rozhodnutí, a dále, že se správní řízení z části zastavuje tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

Relevantní ustanovení zákona

52. Podle § 6 zákona je zadavatel povinen při postupu podle zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
53. Podle § 13 odst. 3 zákona nesmí zadavatel rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
54. Podle § 17 písm. l) zákona se zadávacími podmínkami rozumí veškeré požadavky zadavatele uvedené v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zadávací dokumentaci či jiných dokumentech obsahujících vymezení předmětu veřejné zakázky.
55. Podle § 26 odst. 1 zákona zadávací řízení zahajuje zadavatel odesláním
- oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění, nebo
 - výzvy o zahájení zadávacího řízení.
56. Podle § 26 odst. 2 zákona se za oznámení o zahájení zadávacího řízení pro účely tohoto zákona považuje
- oznámení otevřeného řízení, užšího řízení, jednacího řízení s uveřejněním nebo soutěžního dialogu veřejným zadavatelem,
 - oznámení otevřeného řízení, užšího řízení nebo jednacího řízení s uveřejněním sektorovým zadavatelem,
 - pravidelné předběžné oznámení sektorového zadavatele, pokud je použito jako způsob zahájení užšího řízení či jednacího řízení s uveřejněním,
 - zjednodušené oznámení v případě zadávání veřejné zakázky v dynamickém nákupním systému.
57. Podle § 26 odst. 3 zákona se za výzvu o zahájení zadávacího řízení pro účely tohoto zákona považuje
- písemná výzva k jednání v jednacím řízení bez uveřejnění,

- b) písemná výzva k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení,
 - c) písemná výzva k podání nabídek v řízení na základě rámcové smlouvy (§ 92 zákona).
58. Podle § 26 odst. 4 zákona je zadavatel povinen uveřejnit oznámení o zahájení zadávacího řízení způsobem uvedeným v § 146 a 147 zákona.
59. Podle § 40 odst. 6 zákona, provede-li veřejný zadavatel úpravy v uveřejněném vyhlášení podle § 147 odst. 8 zákona, je povinen současně přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast v zadávacím řízení nebo lhůtu pro podání nabídek, a to podle povahy provedené úpravy.
60. Podle § 44 odst. 1 zákona je zadávací dokumentace soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.
61. Podle § 44 odst. 3 písm. i) zákona obsahuje zadávací dokumentace i jiné požadavky zadavatele na plnění veřejné zakázky.
62. Podle § 49 odst. 4 zákona může zadavatel poskytnout dodavatelům dodatečné informace k zadávacím podmínkám i bez předchozí žádosti. Odstavce 2 a 3 se použijí obdobně.
63. Podle § 98 odst. 1 zákona může zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky.
64. Podle § 146 odst. 1 zákona, je-li podle tohoto zákona stanovena povinnost k uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení, pravidelného předběžného oznámení, oznámení soutěže o návrh, oznámení o subdodávce, oznámení o výsledku zadávacího řízení, oznámení o zrušení zadávacího řízení nebo soutěže o návrh či jiných údajů (dále jen „vyhlášení“), rozumí se tím uveřejnění v
- a) informačním systému podle § 157 zákona, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku,
 - b) informačním systému podle § 157 zákona a Úředním věstníku Evropské unie (dále jen „Úřední věstník“), jde-li o nadlimitní veřejnou zakázku; v případě veřejné zakázky na služby podle přílohy č. 2 se však v Úředním věstníku uveřejňuje pouze oznámení o výsledku zadávacího řízení nebo oznámení týkající se soutěže o návrh.
- Za uveřejnění vyhlášení se považuje uveřejnění všech údajů z vyhlášení doručeného zadavatelem.
65. Podle § 147 odst. 8 zákona může zadavatel při respektování zásad uvedených v § 6 zákona provést úpravy v uveřejněném vyhlášení; v takovém případě je povinen provedené úpravy uveřejnit podle odstavců 1 až 3 a oznámit provedení úpravy do 5 dnů ode dne jejího odeslání k uveřejnění všem známým zájemcům či uchazečům s uvedením důvodu.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

66. Podle § 146 odst. 1 zákona jsou za vyhlášení podle tohoto zákona považována toliko oznámení zde uvedená a jiné údaje, které jsou v závislosti na druhu veřejné zakázky podle výše její předpokládané hodnoty (podlimitní nebo nadlimitní) uveřejňovány v informačním systému podle § 157 zákona, případně rovněž i v Úředním věstníku.

67. Dále podle § 147 odst. 8 zákona platí, že může zadavatel, za předpokladu respektování základních zásad stanovených v § 6 zákona, provést v uveřejněném vyhlášení úpravy a tyto následně za podmínek uvedených v tomto ustanovení oznámit všem známým zájemcům a uchazečům. Současně je na toto ustanovení navázána rovněž povinnost zadavatele stanovená v § 40 odst. 6 zákona, kdy provede-li zadavatel úpravu v uveřejněném vyhlášení (čímž je myšleno vyhlášení podle § 146 odst. 1 zákona), je povinen přiměřeně prodloužit lhůtu pro podání žádostí o účast nebo lhůtu pro podání nabídek, a to podle povahy provedené úpravy.
68. Zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku bylo zahájeno dne 14. 2. 2012 odesláním Výzvy ve zjednodušeném podlimitním řízení, načež dne 20. 2. 2012 v rámci dodatečných informací provedl zadavatel úpravy zadávacích podmínek veřejné zakázky spočívající ve snížení minimální požadované výše pojistné částky na pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou dodavatelem třetí osobě z 6 mil. Kč na 5 mil. Kč a odstranění požadavku na uvedení interního auditora kvality ze seznamu osob, které se měly podílet na plnění veřejné zakázky. Zadavatel zároveň nijak neupravil lhůtu pro podání nabídek, jež končila ke dni 1. 3. 2012.
69. Na základě shora uvedeného dospěl Úřad k závěru, že ačkoliv provedl zadavatel v průběhu lhůty pro podání nabídek úpravu zadávacích podmínek veřejné zakázky, konkrétně změnil (zmírnil) kvalifikační požadavky uvedené ve Výzvě, nemohlo tímto způsobem dojít k úpravám v uveřejněném vyhlášení, jelikož písemnou výzvu k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení ve smyslu § 26 odst. 3 písm. b) zákona nelze považovat za „vyhlášení“ podle § 146 odst. 1 zákona. Z tohoto důvodu se na postup zadavatele nevztahuje ani povinnost stanovená v § 40 odst. 6 zákona.
70. Podle ustanovení § 117a písm. d) zákona Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 zákona nebo pro uložení sankce podle § 120 zákona nebo § 120a zákona.
71. Na základě shora uvedeného tedy Úřad správní řízení v této části zastavil, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

72. Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že je to výlučně zadavatel, který vymezuje předmět plnění veřejné zakázky (tedy charakter toho, co v rámci zadávacího řízení vlastně poptává), neboť pouze on sám zná nejlépe své vlastní potřeby, jež by měl co nejpresněji a věcně definovat. Tato skutečnost však zároveň neznamená, že zadavatel může k tomuto úkonu přistupovat zcela libovolně. I zde je totiž vázán zásadami uvedenými v § 6 zákona, zejména pak zásadou zákazu diskriminace.
73. K otázce dodržování zásady zákazu diskriminace se v rámci své judikatorní činnosti pravidelně vyjadřují příslušné soudy, když např. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008, dovedil, že smysl ustanovení § 6 zákona v první řadě směřuje k cíli samotného zákona, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi

dodavateli. Nejvyšší správní soud přitom zdůraznil, že smysl a cíl zákazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 zákona k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právem zakázaným důsledkům (v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli).

74. Dále se k otázce dodržování zásady zákazu diskriminace vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 2. 3. 2010, č. j. 62 Af 7/2010, ve kterém tento soud uvedl, že pokud by zadavatel předmět veřejné zakázky vymezil příliš široce a v důsledku toho by se o veřejnou zakázku mohli ucházet jen někteří dodavatelé, mohl by porušit jednu ze základních zásad zadávání veřejných zakázek zakotvených v § 6 zákona, a to právě zmíněnou zásadu zákazu diskriminace. Důsledkem takového postupu zadavatele je podle Krajského soudu v Brně situace, kdy z důvodu široce vymezeného předmětu veřejné zakázky může nabídku podat méně dodavatelů (dochází k omezení konkurenčního prostředí mezi nimi), než kdyby byla jednotlivá plnění poptávána samostatně. Diskriminováni jsou zde ti dodavatelé, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna. Zabránit je tomu možné tak, že bude zadavatel poptávat plnění v rámci více veřejných zakázek (za předpokladu, že spolu tato plnění vzájemně nesouvisejí) anebo veřejnou zakázku rozdělí a umožní podávání nabídek na její jednotlivé části.
75. Pro posouzení toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky došlo k porušení zásady zákazu diskriminace, je tedy třeba vždy na prvním místě určit, zda předmět veřejné zakázky není natolik odlišný, že jej měl zadavatel poptávat jako samostatné plnění, resp. měl zadat více veřejných zakázek.
76. Zodpovězení shora uvedené otázky, kdy se jedná o jednu veřejnou zakázku a kdy lze naopak plnění poptávat ve více veřejných zakázkách, není v praxi nikterak jednoduché či jednoznačné, lze však při něm vycházet z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 9. 2009, sp. zn. 62 Ca 37/2008, v němž tento soud uvádí, že *„je třeba vystačit s obecným pravidlem, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné či obdobné, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou“*. V této souvislosti Úřad poukazuje rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění týkajících se plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických.
77. Jak však dále judikoval Krajský soud v Brně ve shora citovaném rozsudku ze dne 2. 3. 2010, zadavatel se může dopustit porušení zásady zákazu diskriminace v jeho skryté (nepřímé) podobě i v situaci, kdy sice všechna předmětná plnění mohl poptávat v rámci jedné veřejné zakázky (jednalo-li se tedy o plnění svým charakterem totožná či obdobná), ale nevyužil přitom možnosti odstranit či zmírnit případné omezení konkurenčního prostředí tím, že veřejnou zakázku rozdělí na části podle § 98 zákona, pokud to její povaha připouštěla a zároveň rozdělení nabrání ustanovení § 13 odst. 3 zákona. Nejde tu přitom o to, že by byl zadavatel nucen činit něco (tu rozdělit veřejnou zakázku na části), co mu zákon neukládá,

ale o to, že zadavatel musí využít všechny možnosti, které mu zákon (byť jako možnost, nikoli povinnost) dává k tomu, aby se v zadávacím řízení diskriminace, resp. omezování konkurenčního prostředí, nedopouštěl.

78. Na druhém místě je pak tedy třeba při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zákazu diskriminace, určit, zda zadavatel neměl povinnost rozdělit veřejnou zakázku na části.
79. Jak uvedl Krajský soud v Brně ve zde citovaném rozsudku, k tomu, aby bylo možné dospět k závěru, zda byl zadavatel povinen veřejnou zakázku rozdělit či nikoliv, je třeba posoudit, zda povaha předmětu veřejné zakázky toto rozdělení připouštěla. Rozdělení veřejné zakázky na části přichází v úvahu obecně tehdy, pokud plnění v rámci jednotlivých částí budou plněními svým charakterem odlišnými. Naopak rozdělení veřejné zakázky na části vhodné nebude tehdy, pokud bude předmět veřejné zakázky tvořen plněními navzájem se neodlišujícími nebo plněními, která na sebe úzce navazují. K rozdělení veřejné zakázky lze také přistoupit zásadně tehdy, pokud je důvod předpokládat, že za plnění po částech bude zadavatel platit v součtu nižší cenu. Tak tomu může být v situaci, kdy rozdělení veřejné zakázky na části může přinést více nabídek, a tedy i větší soutěž konkurujících si dodavatelů a z toho vyplývající nižší nabídkovou cenu.
80. Úřad zároveň považuje za zásadní i následující úvahu. Nejvyšší správní soud ve svém klíčovém rozhodnutí týkajícím se skryté (nepřímé) diskriminace, na něž je odkazováno v bodu 73 odůvodnění tohoto rozhodnutí, také uvedl, že již samotná podstata tohoto institutu vylučuje jakoukoli jeho mechanickou aplikaci. V souvislosti s kvalifikačními předpoklady pak Nejvyšší správní soud toto konstatování rozvedl tak, že není dost dobře možné požadovat po zadavatelích, aby jimi vyžadované kvalifikační předpoklady měly na všechny potenciální uchazeče stejné dopady. Jako určitý korektiv mechanické aplikace tohoto institutu pak funguje „zjevná nepřiměřenost“. Úřad zastává názor, že pokud je institut skryté (nepřímé) diskriminace aplikovatelný na všechny postupy zadavatelů, je stejně tak obecně aplikovatelný závěr o nemožnosti jeho mechanické aplikace a tento korektiv je tak možné vztáhnout i na vymezení předmětu veřejné zakázky, jako tomu je v právě posuzovaném případě.
81. Vždy je nutné při zkoumání toho, zda zadavatel neporušil zásadu zákazu diskriminace tím, jakým způsobem vyznačil předmět veřejné zakázky, vzít v úvahu všechny okolnosti daného individuálního případu. Je přitom třeba, též v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu, poskytnout prostor i pro legitimní ekonomickou úvahu zadavatele. Skrytou (nepřímou) formu diskriminace je tak možno shledat v takovém případě, kdy zadavatel vyznačil předmět veřejné zakázky skutečně excesivně, tj. tehdy, když je způsobený dopad na konkurenční prostředí zjevně nepřiměřený ve vztahu k legitimním důvodům, které zadavatele k danému vymezení předmětu veřejné zakázky vedly. Je třeba zkoumat zejména dopad, který určité vymezení předmětu veřejné zakázky má na konkurenční prostředí, a důvody, pro které zadavatel takto předmět veřejné zakázky vyznačil (zejména z pohledu technického a ekonomického), a tyto okolnosti následně posoudit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti.
82. Za zohlednění výše uvedeného Úřad přezkoumal vymezení předmětu veřejné zakázky v předmětném zadávacím řízení, přičemž konstatuje následující.

83. V případě šetřené veřejné zakázky zadavatel poptával v rámci předmětu plnění v jeho části A primárně technologické centrum (tj. sadu datových úložišť – serverů), tedy hardwarové vybavení, a software k zajištění jeho provozu jako vitalizační software, serverový operační systém, software zálohovací a antivirový. Část B plnění veřejné zakázky spočívala v dodání centrální elektronické spisové služby umístěné na serveru technologického centra Holešov a její poskytnutí obcím ve správním obvodu obce s rozšířenou působností Holešov formou hostingů. V rámci části C plnění veřejné zakázky pak zadavatel poptával vnitřní sladění základních komponent a zajištění efektivního a plynulého chodu úřadu v oblastech systému řízení organizační struktury, řízení zdrojů a řízení služeb, spočívající v eventuálním pořízení předmětného software či informačního systému, úpravách do té doby využívaného software zadavatele, instalaci, konfiguraci, migraci, souvisejícím testování a školení a následném provozu vytvořeného produktu.
84. Zadavatel jednotlivé části plnění specifikoval zvlášť v Příloze č. 2, Příloze č. 3 a Příloze č. 4 zadávací dokumentace (viz body 10 až 17 odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž Úřad ve Výzvě, společné části zadávací dokumentace, ani v jednotlivých přílohách zadávací dokumentace nenalezl žádné vlastnosti či podmínky plnění, z nichž by vyplývala vzájemná provázanost částí A, B a C plnění veřejné zakázky takové intenzity, že by bylo nutné plnit všechny tyto části jedním dodavatelem. Jinými slovy, předmět plnění, tak jak ho vymezil v zadávacích podmínkách zadavatel, není natolik homogenní, aby jej bylo možné zadat jako jednu jedinou veřejnou zakázku nerozdělenou na části. V kontextu zde uvedeného neobstojí závěr zadavatele v tom smyslu, že povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení na části vylučovala, neboť jeho části spolu nepochybně mohou souviset, nicméně tato skutečnost sama o sobě, v kontextu zde citovaných rozsudků příslušných soudů, závěr Úřadu o povaze předmětu plnění nevylučuje. Lze rovněž vyvrátit obavu zadavatele, že by případným dělením veřejné zakázky na části ve smyslu § 98 zákona byla ohrožena funkčnost a vzájemná kompatibilita plnění, neboť tyto požadavky zadavatele bylo možné ošetřit vhodným nastavením zadávacích podmínek ve vztahu ke každé z částí veřejné zakázky, pokud by to jejich povaha vyžadovala.
85. Podle § 98 odst. 1 zákona může zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha jejího předmětu. Za předpokladu, že by plnění odpovídající částem A, B a C předmětu veřejné zakázky bylo svým charakterem skutečně totožné, pak by žádný důvod k úvahám o dělení veřejné zakázky nebyl dán. To však neplatí za situace, kdy zadavatel poptává plnění různého druhu a s různými technickými parametry (dodávky hardware a software a s nimi související služby), jako tomu bylo v případě šetřeného zadávacího řízení. Pak nepochybně vyvstává otázka, zda, za účelem dodržení zásady zákazu diskriminace, není nejen právem, ale dokonce povinností zadavatele rozdělit předmět veřejné zakázky na části tak, aby zadavatel umožnil soutěž o veřejnou zakázku všem potenciálním dodavatelům, kteří by mu mohli nabídnout jím poptávané plnění.
86. Pokud by zadavatel veřejnou zakázku na části podle § 98 zákona v daném případě rozdělil, učinil by ji přístupnou dodavatelům, kteří nebyli s to podat nabídku na celý předmět plnění vymezený v zadávacích podmínkách, což mohlo v konečném důsledku pro zadavatele znamenat i příznivější cenu, za kterou by mohl jednotlivá plnění pořídít, v porovnání s cenou, kterou nabídl vybraný a zároveň jediný uchazeč.

87. Rozdělení veřejné zakázky na části současně nebránila ani aplikace pravidla stanoveného v § 13 odst. 3 zákona, neboť v předmětném případě by se jednalo dělení podle § 98 zákona, tedy o dělení na části v rámci jediné veřejné zakázky.
88. Nezbytnost rozdělení veřejné zakázky na části v tomto konkrétním případě je o to markantnější, že žádný ze zadavatelem přímo oslovených dodavatelů, kteří jím byli vyzváni k podání nabídky ve zjednodušeném podlimitním řízení, ani ti dodavatelé, kteří požádali na základě uveřejněné Výzvy o poskytnutí zadávací dokumentace, a to vyjma vybraného uchazeče, nebyli schopni podat v zadávacím řízení nabídku, přičemž z jejich vyjádření, která má Úřad k dispozici (viz body 27 až 33 odůvodnění tohoto rozhodnutí), vyplývá, že by nabídku podali (převážná část), na některou z částí veřejné zakázky (tři dodavatelé by dle svých slov podali nabídku na část plnění A veřejné zakázky a tři dodavatelé na část plnění B), pokud by došlo k jejímu rozdělení postupem podle § 98 zákona. Důvodem, který mohl potenciální uchazeče o veřejnou zakázku od podání nabídky odradit, byla dle Úřadu zejména skutečnost, že si zadavatel v bodu 5 Přílohy č. 4 zadávací dokumentace vymínil požadavek, aby byla v rámci realizace této části předmětu plnění zajištěna kompatibilita s IS Radnice VERA, přičemž splnění této podmínky byli uchazeči povinni prokázat čestným prohlášením, jež mělo být součástí jejich nabídky a které mělo obsahovat závazek dodavatele, že má smluvně zajištěnou spolupráci s dodavatelem IS Radnice VERA (vybraným uchazečem), nebo potřebnou dokumentaci a zpřístupnění datových struktur, nebo subdodávku potřebných komponent pro zajištění kompatibility.
89. Na tomto místě Úřad uvádí, že nesouhlasí s názorem zadavatele uvedeným v bodu 45 odůvodnění tohoto rozhodnutí, že pokud byla kompatibilita s využívaným informačním systémem zadavatele požadována po všech potenciálních uchazečích, nelze v takovémto postupu spatřovat prvky diskriminace. Jak již bylo uvedeno výše, zásada nediskriminace vyjádřená v § 6 zákona se vztahuje jak na zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, tak též na zákaz diskriminace skryté (nepřímé). Za nepřímou diskriminaci lze přitom v právě posuzovaném případě označit postup zadavatele, kdy v důsledku příliš široce vymezeného předmětu veřejné zakázky byli diskriminováni ti dodavatelé, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nebyli schopni nabídnout plnění všechna. Přestože zadavatel postupoval vůči všem potenciálním uchazečům o předmětnou veřejnou zakázku shodně, některé z nich diskriminoval, byť skrytou formou. Je nutné rovněž zdůraznit, že požadavek na doložení zajištění kompatibility s informačním systémem zadavatele byl vztažen pouze k části C plnění veřejné zakázky a že plnění části A a části B není nijak podmíněno zajištěním kompatibility s IS Radnice VERA. Zvláště viditelná je pak tato irelevance u části plnění A veřejné zakázky, jež spočívá v dodávkách primárně hardwarového vybavení technologického centra.
90. Pokud nebylo zajištěním potřebné kompatibility myšleno, aby byly součástí dodávky softwarové komponenty, jejichž autorem je vybraný uchazeč, a že podmínkou byla pouze schopnost dodavatelů propojit „nový“ software s do té doby využívaným, pak tento argument zadavatel nekoresponduje s tím, jak byly nastaveny zadávací podmínky veřejné zakázky, neboť z formulace bodu 5 Přílohy č. 4 zadávací dokumentace, jež zní: *„Uchazeč doloží schopnost zajistit úplnou kompatibilitu se současným IS ‚Radnice VERA‘ po celou dobu udržitelnosti projektu čestným prohlášením, že má smluvně zajištěnou: spolupráci s dodavatelem IS ‚Radnice VERA‘, nebo potřebnou dokumentaci a zpřístupnění datových*

struktur, nebo subdodávku potřebných komponent pro zajištění kompatibility“, nepochybně vyvěrá přímý požadavek zadavatele na smluvní spolupráci s dodavatelem IS Radnice VERA, kterým byl vybraný uchazeč. Současně zadavatel v zadávacích podmínkách (Příloze č. 4 zadávací dokumentace) konkrétně předestřel, jakou formu vzájemné spolupráce požaduje.

91. V této souvislosti Úřad uvádí, že pokud při široce stanoveném předmětu veřejné zakázky dodavatel nemůže podat nabídku bez nutnosti zajistit plnění části předmětu veřejné zakázky subdodavatelsky, tak dochází k diskriminaci takového dodavatele. K tomu lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. 11. 2012, č. j. 62 Af 57/2011, ve kterém krajský soud mj. uvádí, že *„pokud je předmět veřejné zakázky vymezen příliš široce (lze-li plnění v něm zahrnuté dodávat samostatně a děje-li se tak v praxi) a v důsledku toho podává nabídku méně dodavatelů než v situaci, kdy by byla plnění poptávána samostatně, vede to k diskriminaci těch dodavatelů, kteří by byli schopni podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna, bez ohledu na jejich možnost zajistit si subdodávky nebo podávat společnou nabídku; tím se totiž diskriminační účinek s vlivem na efektivní soutěžní prostředí, v němž se dodavatelé mají nacházet, nikterak neeliminuje“*.
92. Závěry Úřadu týkající se charakteru předmětu veřejné zakázky podporuje rovněž skutečnost, že ani vybraný uchazeč, který jako jediný podal v předmětném zadávacím řízení nabídku, nebyl schopen celý předmět veřejné zakázky realizovat bez nutnosti subdodávky, když část technických kvalifikačních předpokladů ve smyslu § 56 odst. 1 písm. b) zákona („realizační tým“) prokazoval prostřednictvím zaměstnanců společnosti Proact Czech Republic, s.r.o., která byla zadavatelem oslovena k podání nabídky, ale v zadávacím řízení ji nepodala.
93. Zadavatel svůj postup zdůvodnil tím, že v minulosti vynaložil značné finanční prostředky na zavedení IS Radnice VERA a za předpokladu, kdy by kompatibilita s tímto informačním systémem nebyla po uchazečích vyžadována, by došlo dle zadavatele k nevhodnému nakládání s veřejnými prostředky. K tomu Úřad uvádí, že dle jeho názoru rozdělení veřejné zakázky na části podle § 98 zákona *a priori* nevylučuje, aby byla kompatibilita se stávajícím systémem v některé z částí předmětu veřejné zakázky požadována, což však zároveň neznamená, že tento požadavek může být zadavatelem do zadávacích podmínek veřejné zakázky začleněn takovým způsobem a za takových podmínek, že to bude v praxi znamenat znevýhodnění určitých dodavatelů, jako tomu bylo v šetřeném případě.
94. Důvody, které zadavatele k danému vymezení předmětu veřejné zakázky vedly, Úřad neshledal takovými, které by jeho postup činily opodstatněným – legitimním. Při úvahách o zákonnosti postupu zadavatele je zapotřebí vycházet z důvodů objektivních a nikoliv ze subjektivních pohnutek zadavatele, které ho k vymezení předmětu veřejné zakázky vedly, byť by se mohlo jednat o důvody pochopitelné. Vždy je třeba vyhodnotit dopady na soutěž o veřejnou zakázku, a to zejména z pohledu, zda postup zadavatele nevykazuje prvky skryté diskriminace ve vztahu k jiným dodavatelům, a to i za situace, kdy by zadavatel nezamýšlel kohokoliv diskriminovat, přestože jeho postupem k tomu fakticky došlo. Dodržování základních zásad stanovených v § 6 zákona je povinností základní a obecnou, nadřazenou subjektivním obavám zadavatele, jež mohou být spojeny s realizací jednotlivých plnění větším počtem dodavatelů.
95. Ve vztahu k vyjádření zadavatele uvedenému v bodech 48 a 49 odůvodnění tohoto rozhodnutí, kde se zadavatel snaží přenášet odpovědnost za porušení zákona na CRR,

Úřad uvádí, že z § 44 odst. 1 zákona jednoznačně vyplývá, že za správnost a úplnost údajů obsažených v zadávací dokumentaci odpovídá výhradně zadavatel. Této odpovědnosti se zadavatel nemůže žádným způsobem zprostit, a tudíž chyby v zadávací dokumentaci, jakožto i chyby v zadávacích podmínkách (zde příliš široce vymezený předmět veřejné zakázky) jdou vždy k tíži zadavatele. Uvedené platí i v případech, kdy zadavatel pověří zpracováním zadávacích podmínek a jejich kontrolou externí poradce. Zadavatel nemůže přenést odpovědnost za správnost zadávacích podmínek veřejné zakázky na CRR a jeho zaměstnance tak, jak to činí ve svém vyjádření. Úřad k argumentaci zadavatele dále uvádí, že vyjádření dalších orgánů v rámci kontroly veřejné zakázky před jejím vyhlášením, v průběhu či po ukončení zadávacího řízení nejsou pro Úřad právně závazná, a nelze je tak směřovat s názorem Úřadu, který se řídí a rozhoduje podle zákona. Úřad v této věci odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2012, č. j. 62 Af 72/2010, ve kterém tento soud konstatoval, že: *„Namítá-li žalobce dále, že při úvahách o spáchání správního deliktu nebylo zohledněno, že postup žalobce byl ‚posvěcen‘ kontrolory ze Státního fondu životního prostředí, pak podle zdejšího soudu nebylo, jak tuto skutečnost při rozhodování žalovaného zohlednit. Je to pouze žalovaný, kdo je příslušným orgánem pro přezkum úkonů zadavatelů podle ZVZ. Jakékoli vyjádření kohokoli, byť by byl součástí jakéhokoli kontrolního procesu, nemohlo žalobci založit právo legitimně očekávat, že ZVZ neporušil a že se správního deliktu nedopustil, resp. že žalovaný dospěje ve správním řízení k takovému závěru“.*

96. Závěrem lze shrnout, že se v případě šetřené veřejné zakázky jednalo o dodávku charakterem věcně odlišných plnění, přičemž neexistují žádné objektivní důvody, na základě kterých by bylo nutné v této veřejné zakázce nakupovat všechna tři plnění od jediného dodavatele. Tuto skutečnost také zadavatel žádným způsobem neprokázal. Naopak zadavatel svým postupem omezil hospodářskou soutěž a porušil zásadu zákazu diskriminace. Pokud by byl předmět plnění veřejné zakázky rozdělen na části, mohl zadavatel obdržet na každou z uvedených částí více nabídek a tím i možnou výhodnější cenu v důsledku větší konkurence. Vzhledem k tomu, že zvoleným postupem zadavatele došlo k porušení jedné ze základních zásad zákona, neměl zadavatel takového postupu využít a byl povinen nalézt takový postup, který by byl v souladu se zákonem. Takovým postupem byl v šetřené veřejné zakázce institut rozdělení veřejné zakázky na části podle § 98 odst. 1 zákona.
97. Úřad uvádí, že nelze než v šetřeném případě shledat v postupu zadavatele nesoulad se zásadou zákazu diskriminace stanovenou v § 6 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, neboť nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Z uvedeného důvodu rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K návrhu zadavatele na provedení dalších důkazů

98. K zadavatelem navrhovaným důkazům (výslechu pana Ing. Jiřího Žáka, Ing. Aleše Marouska, Ing. Ivana Slezáka, zástupce společnosti Vera, spol. s r.o., a Ing. Františka Fuita, a dále listinným důkazům v podobě e-mailové korespondence zadavatele se zaměstnanci CRR) Úřad uvádí, že další dokazování považuje za nadbytečné, neboť z dokumentace o veřejné zakázce je skutkový stav Úřadu znám, přičemž z něj jednoznačně vyplývá, že zadavatel

porušil zákon, jak je shora uvedeno. Zmíněný výslech a současně i zadavatelem poskytnuté listiny by v tomto ohledu dle názoru Úřadu nepřinesly žádné nové skutečnosti.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení sankce

99. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
100. Zadavatel se při zadávání předmětné veřejné zakázky dopustil správního deliktu tím, že nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky „Technologické centrum, elektronická spisová služba a vnitřní integrace úřadu ORP Holešov“ na části, konkrétně na část označenou v příloze č. 2 zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky jako „Technologické centrum“, dále na část označenou v příloze č. 3 zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky jako „Elektronická spisová služba“ a na část označenou v příloze č. 4 zadávací dokumentace předmětné veřejné zakázky jako „Vnitřní integrace úřadu“, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavřel dne 2. 4. 2012 s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku.
101. Podle § 121 odst. 3 zákona, ve znění zákona č. 40/2015 Sb., který je nutno na posuzovaný případ aplikovat, neboť je pro pachatele správního deliktu příznivější, odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezačal řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
102. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v ustanovení § 121 odst. 3 zákona. Úřad obdržel podnět týkající se předmětné veřejné zakázky dne 10. 6. 2013, přičemž správní řízení bylo zahájeno dne 4. 2. 2014. Smlouva na veřejnou zakázku byla zadavatelem uzavřena dne 2. 4. 2012. Z uvedeného vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt podle zákona nezanikla.
103. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
104. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu, a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí celkem 3 946 156 Kč bez DPH (tj. 4 735 387 Kč včetně DPH). Horní hranice možné pokuty (5 % ceny veřejné zakázky) tedy po zaokrouhlení činí 197 308 Kč.
105. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, přičemž zákon demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Při zvažování závažnosti správního deliktu pak Úřad zohlednil následující skutečnosti.
106. Ke způsobu spáchání správního deliktu Úřad uvádí, že zadavatel nedodržel jednu ze základních zásad, na jejichž dodržování je zadávání veřejných zakázek postaveno, a to zásadu

zákazu diskriminace stanovenou v § 6 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, když nerozdělil předmět zde posuzované veřejné zakázky na části, ačkoliv to povaha předmětu plnění veřejné zakázky připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona.

107. Jednání zadavatele mělo za následek zásadní narušení samotného principu zadávání veřejných zakázek, tedy zachování soutěžního prostředí, které má umožnit z co možná nejširšího okruhu podaných nabídek vybrat právě tu, která nabízí nejvhodnější podmínky plnění pro zadavatele. V důsledku omezení soutěžního prostředí, které je jedním ze základních předpokladů hospodárného vynakládání veřejných prostředků, došlo k diskriminaci těch dodavatelů, kteří mohli podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nebyli schopni nabídnout plnění celé, tak jak jej vymezil zadavatel. Nelze totiž vyloučit, že pokud by zadavatel rozdělil předmět plnění veřejné zakázky na části, mohl obdržet větší počet nabídek na dodávky jednotlivých plnění anebo mohl obdržet nabídky i od jiných dodavatelů, než kteří jím byli přímo osloveni nebo si vyzvedli zadávací dokumentaci veřejné zakázky, přičemž tyto nabídky mohly obsahovat nižší nabídkové ceny za jednotlivá plnění a tudíž i celková nabídková cena mohla být v součtu nižší, než ta, za kterou zadavatel pořídil všechna plnění od vybraného uchazeče v šetřené veřejné zakázce. Tento následek je pak umocněn tím, že míra omezení hospodářské soutěže byla takové intenzity, že účinná soutěž byla vyloučena, neboť zadavatel obdržel nabídku pouze od jediného (vybraného) uchazeče.
108. Jako polehčující okolnost vzal Úřad v potaz skutečnost, že zadavatel byl přesvědčen o správnosti svého postupu před zahájením a rovněž i v průběhu předmětného zadávacího řízení, neboť své kroky a současně i zadávací podmínky veřejné zakázky konzultoval se zástupci CRR. Úřad však s odkazem na bod 95 odůvodnění tohoto rozhodnutí připomíná, že tato skutečnost nemá vliv na zánik odpovědnosti zadavatele za výše uvedený správní delikt.
109. Dále v rámci polehčujících okolností Úřad též zohlednil, že byl zadavatel při vymezení předmětu veřejné zakázky motivován snahou o udržitelnost projektu, jehož bylo předmětné zadávací řízení, resp. v něm zadávaná veřejná zakázka, součástí.
110. Úřad po posouzení šetřeného případu ve všech vzájemných souvislostech neshledal žádnou přitěžující okolnost, ke které by mohl při stanovení výše pokuty přihlídnout.
111. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl i k ekonomické situaci odpovědného subjektu, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z rozpočtu města Holešov na rok 2015 zveřejněného na jeho internetových stránkách (<http://www.holesov.cz/mesto-holesov/samosprava-mesta/rozpocet>) vyplývá, že zadavatel podle schváleného rozpočtu předpokládá v roce 2015 příjmy ve výši 187 159 000 Kč. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační.
112. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech

okolností případu a uvážení všech argumentů proto Úřad uložil pokutu v dolní polovině možné sazby ve výši 50 000 Kč (padesát tisíc korun českých), přičemž ji posoudil vzhledem k souvislostem případu jako dostačující a možnostem zadavatele přiměřenou.

113. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
114. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Město Holešov, Masarykova 628, 769 17 Holešov

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy